І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 41. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS СУБОТА, 1-го БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1975. No. 41. VOL. LXXXII.

ЗАПОВІДАЮТЬ П'ЯТИЙ З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ В ЕМІГРАЦІЇ

Ню Йорк. — Президія ОУП „Слово" інформує, що згідно з постановою Президії Об'єднання наступний, п'ятий з черги, з'їзд українських письменників, що перебувають в еміграції, відбудеться в суботу і неділю, 22 і 23-го березня 1975 року. З'їзд відбуватиметься в залях Українського Інституту Америки, при Іст 79-ій вулиці, ч. 2.

Перші установчі збори Об'єднання Українських Письменників „Слово" відбулися 26 червня 1954 року в Ню Йорку. Перший з'їзд всіх українських письменників в еміграції відбувся в тій же метрополії 6 і 7 грудня 1958 року. Останній — четвертий з'їзд наших письменників відбувся в Ню Йорку 28 і 29 листопада 1970 року.

Як і попередні з'їзди, П'ятий З'їзд Українських Письменників в еміграції буде маніфестацією живучости, ідейности і патріотизму українського літературного процесу поза Україною. Президія ОУП „Слово" вже в листопаді 1974 року повідомила спеціальним листом усіх своїх членів, які живуть у різних країнах і на різних континентах — в Північній і Південній Америці, в Европі, в Австралії, і запросила їх до участи у з'їзді та до співпраці в його підготові.

Для ділового переведення з'їзду були обрані комісії, а саме: Резолюційна Комісія у складі: Григорій Костюк, Святослав Гординський та Іван Фізер; Програмова Комісія у складі: Іван Фізер, Юрій Стефаник, Вадим Лесич, Роман Маланчук і Остап Тарнавський і Номінаційна Комісія під головуванням Йосипа Гірняка з Докією Гуменною, Василем Софроновим-Левицьким і Романом Маланчуком у складі. Комісії працюють над поставленими їм завданнями.

З'їзд заплановано так:

Субота, 22 березня 1975, о годині одинадцятій ранку — реєстрація делегатів і гостей. Після полудня, о годині першій — офіційна частина з'їзду. З'їзд відкриє Улас Самчук, а слово від Президії ОУП „Слово" скаже його голова Григорій Костюк. Після того будуть привітання.

О годині третій після полудня почнеться програма з'їзду. Її виповнять: доповідь гостя з Европи — літературного критика ред. Івана Кошелівця на тему: „Сучасний стан літератури в Україні" і панель на тему: „Українська література в еміграції". Панелем керуватиме проф. д-р Іван Фізер, а участь у ньому візьмуть: д-р Лариса Онишкевич, проф. д-р Леонід Рудницький, професор Богдан Рубчак і д-р Яр. Славутич.

Наступного дня, в неділю 23 березня, о годині дванадцятій після полудня відбудуться ділові наради з'їзду і загальні збори ОУП „Слово" за участю делегатів - членів „Слова". Темою нарад будуть актуальні справи, що торкаються літературного життя; під час зборів будуть подані звідомлення Президії, Комісії Літературного Допомогового Фонду і Контрольної Комісії і переведений вибір керівних органів „Слова". На закінчення будуть продискутовані актуальні справи Об'єднання, його дальша діяльність, видання дальших неперіодичних чисел збірника „Слово", як офіційного всееміграційного органу Об'єднання Українських Письменників в еміграції та схвалення резолюцій.

П'ятий з'їзд Об'єднання Українських Письменників в еміграції „Слово" буде — треба вірити — новою маніфестацією праці і досягнень української літератури в еміграції та голосним черговим протестом проти спроб тоталітарного режиму в Україні знищити українське вільне слово і його відважних творців — сказано в повідомленні.

Предсідник УНС відвідає Відділи і громади на Заході

Джерзі Сіті. — З Головної Канцелярії Українського Народного Союзу інформують, що головний предсідник Йосип Лисогір з кінцем найближчого тижня — від п'ятниці 7-го березня до неділі 9-го березня відвідає Відділи УНСоюзу в Сан Франсіско, Лос Анджелесі і Фініксі в Арізоні, користаючи з нагоди поїздки до Берклей університету, куди його запрошено у зв'язку з можливістю організації в цьому університеті українознавчих студій. Відвідини і зустрічі відбудуться:

— п'ятниця, 7-го березня, у Сан Франсіско в Українській залі при 110 Бруссел вулиці о год. 7:30 вечора, старанням 486-го Відділу УНС;

— субота, 8-го березня, в Лос Анджелесі в залі Українського Культурного Осередку при 4315 Мелроз вулиці о год. 2-ій по полудні, старанням 79 і 257-го Відділу УНС;

— неділя, 9-го березня, у Фініксі, Арізона, в залі української католицької парафії при 4319 Вест Кларендон евеню, о год. 12.30 по полудні після Служби Божої в місцевій церкві. Зустріч влаштовує 488-ий Відділ УНС.

Відбудуться річні збори Відділів УНС Нюаркської Округи

Нюарк, Н.Дж. — В суботу 15-го березня ц.р., як інформує Управа Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, о год. 6-й вечором в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню в Ірвінгтоні, відбудуться загальні збори Комітету Нюаркської округи. У зборах повинні взяти участь члени управи Окружного Комітету, секретарі й інші урядовці та конвенційні делегати слідуючих Відділів УНС: 3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490. В програмі нарад: звіти управи, дискусія над звітами, вибір нової управи, обговорення організаційної кампанії, приняття пляну праці на 1975-й рік і доповідь головного предсідника Йосипа Лисогора. У зборах візьме участь також обласний організатор Василь Оріховський. Теперішню Окружну Управу очолюють: Юліян Баранюк — голова, д-р Леонард Луценко — секретар, Мирослав Демчук — касир і Володимир Шпирка — голова К. комісії.

КУРС ПИСАННЯ ПИСАНОК У МЕНОР ДЖУНІОР

Дженкінтовн, Пан. — Заряд дівочого Менор Джуніор коледжу, що його провадять Сестри Василіянки на прохання багатьох зацікавлених організує триденний курс писання писанок. Курс, на якому інструкторами будуть знавці цієї справи, розпічнеться 7-го березня і триватиме до 9-го включно. Оплата за курс 6 долярів.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ СХВАЛИЛА ЗМЕНШИТИ ПОДАТКИ НА 21.3 БІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ

Вашингтон. — У четвер, 27 лютого, Палата Репрезентантів 317-ма голосами проти 97-ох проголосувала зменшити федеральні податки на 21.3 більйона долярів, що мало б стимулювати сповільнену економіку країни. Із цієї суми 16.2 більйона долярів мало б стосуватися особистих платників податку, а решта бизнесового сектора. Речники Білого Дому натякнули, що президент Форд може погодитися на це 21.3-більйонове зменшення в податках, хоча він сам запропонував зменшити податки тільки на 16 більйонів долярів.

Разом із зменшенням в податках Палата Репрезентантів проголосувала зліквідувати „податкові провізії на рахунок вичерпання нафти", тобто, відтепер нафтові корпорації мусітимуть платити податки від цілого свого прибутку, а не як було досі відраховувати перших 22 відсотки прибутків із суми, яка підлягала оподаткованню. Якщо Сенат також схвалить цей законопроєкт, то цього року федеральний уряд може одержати додаткових 2.5 більйона долярів, а 3.8 більйона долярів до 1979 року.

ЗСА почали доставу рижу і амуніції до Камбоджі

Фном Пен, Камбоджа. — Щоб бодай у якійсь мірі облегшити положення населення окруженої повстанцями столиці Камбоджі і не допустити до капітуляції урядових військ, які мають дуже незначні запаси амуніції і пального, американці почали доставу вантажними літаками рижу, амуніції і пального із Сайгону у Південному В'єтнамі, та з бази у Лаосі. Перші летунські транспорти приземлилися на Фном-пенському аеропорті в четвер 27 лютого. Повстанські з'єднання продовжують обстрілювати столицю ракетами, наносячи значні пошкодження і втрати в людях. Американські політичні і військові чинники приватно заявляють, що немає ніяких виглядів на те, щоб уряд Лон Ноля міг перетривати. Вони кажуть, що ситуації в Камбоджі не змінить американська допомога, а тільки дещо припізнить упадок уряду Лон Ноля.

Пожежа перервала телефонічну комунікацію у великій частині Ню Йорку

Ню Йорк. — У четвер, 27 лютого, велика пожежа майже знищила головну централю Нюйоркської Телефонічної Компанії, залишаючи приблизно 170,000 родин і підприємств без телефонічної комунікації. Під час пожежі 154 пожежників були пошкоджені і деякі із них мусіли бути перевезені до шпиталів. Пожежа перервала телефонічну комунікацію в районі, який охоплює коло 300 кварталів. Між іншим, телефонічна обслуга була перервана і в тій частині Мангатену, де находяться найбільше скупчення українських поселенців.

Ще не відомо, що спричинило пожежу у централі телефонічної компанії.

Викрали кандидата на посадника Західнього Берліну

Берлін. — Західня преса інформує, що в четвер, 27-го лютого ц. р. невідомі особи на три дні перед виборами викрали і вивезли в невідомому напрямку кандидата на посадника Західнього Берліну з Християнсько-демократичної партії Петера Лоренса. Помимо того, що до акції розшуків включено не тільки поліцію Західнього Берліну, але також поліційні і військов з'єднання в цілій Німеччині, включно з американськими і британськими воями, досі не вдалось віднайти схопленого. Офіційні німецькі чинники вважають, що Лоренса схопили ліві екстремісти, але речник уряду відмітив, що немає на це стовідсоткового доказу. Покищо визначено суму 44.000 долярів за інформації про місце перебування Лоренса. Вимогу проводу Християнсько-демократичної партії, щоб вибори в Берліні відложити аж до вияснення ситуації з Лоренсом, теперішній посадник Кляус Шульц відкинув.

Д-р Ярослав Клюфас переобраний на голову Відділу УККА в Сиракюзах, Ню Йорк

Сиракюз (УККА). — В дні 23-го лютого ц. р. тут відбулися Загальні Збори місцевого Відділу УККА в результаті яких д-р Святослав Клюфас був переобраний на голову цього Відділу. Зборами проводила Президія у складі: д-р Іван Подюк — голова, мгр Микола Дупляк — секретар. Після прийняття порядку нарад, відчитання протоколу та звітів уступаючої Управи Відділу й уділенню абсолюторії, вибрано одноголосно нову Управу Відділу в такому складі: д-р Святослав Клюфас — голова, д-р Іван Гвозда і Степан Грицик — заступники голови, Михайло Микитин — секретар, Микола Велич — скарбник, культ-освітня референтура — Степан Грицик, інж. Теофан Франціян, Стефанія Тишко і Петро Бащуцький, референтура зовнішніх зв'язків: д-р Іван Гвозда, д-р Мирон Ткач, пані Джойс Ткач, референт шкільництва — мгр Микола Дупляк, референт преси — д-р Галина Клюфас, хронікар Відділу — д-р Іван Подюк, референтура збірок УНФонду — Григорій Свєнціцький, Володимир Мельничук, Михайло Загірний, Іван Шушняк. Член Управи — інж. Василь Гапій. Контрольна комісія — мгр Михайло Середович, Іван Підгуляк, Володимир Рев'юк.

Президент Форд засудив „чорну листу" арабів

Голлівуд, Флорида. — Під час пресової конференції у середу, 26 лютого, президент Джеральд Форд засудив арабів за спроби „дискримінувати фінансові інституції чи особи на релігійних чи етнічних підставах". Він сказав, що така дискримінація зовсім протилежна до американського способу життя та несумісна із американськими принципами. Хоча Президент не згадував поіменно арабів, жидів, Ізраїля чи арабських держав, то його заява належно відносилася до „чорної листи", на якій Арабська Ліга помістила коло 1,500 американських фірм і організацій, а також ряд осіб, що їх араби повинні бойкотувати з огляду на їх нібито про - Ізраїльське становище. На запит, чи Білий Дім плянує робити в праві цього арабського бойкоту, Президент відповів, що наразі існують „тільки закиди" та що він доручив Державному департаментові, а також Департаментам справедливости і торгівлі перевірити цю справу.

МИСТЦІ-СКРИПАЛІ З УКРАЇНИ КОНЦЕРТУВАТИМУТЬ В КАНАДІ І ЗСА

Юрій і Дана Мазуркевичі

Торонто (В. Л.) — Мистецька Рада КУК Торонта приготовляє для української громади Торонта на початок березня ц. р. культурну несподіванку високого мистецького рівня: концерт подружжя мистців-скрипалів з України, Юрія і Дани Мазуркевичів.

Само прізвище подружжя Мазуркевичів, може, й небагато говорить українській музикольогічній громаді Торонта, бо це перший їх самостійний виступ на американському континенті, і наша громада не мала ще нагоди з ними, як українськими концертантами та лавреатами різних міжнародних конкурсів, познайомитися. Цю нагоду дає нам цим разом Мистецька Рада КУК Торонта. Українській громаді Торонта буде тим більше приємно їх на їхньому концерті привітати, бо ж вони вибрали саме Канаду, а в Канаді Торонто, як місце свого нового поселення.

Концерт Юрія і Дани Мазуркевичів відбудеться в Торонті в п'ятницю, 7-го березня ц. р. в 8-ій годині увечері в концертовій залі Тавн Голл в Сент Лоренс Сентері. Щоб познайомити українців Торонта з високою мистецькою клясою наших новоприбулих земляків, подамо нижче про них кілька біографічних даних і музичних характеристик.

Юрій Мазуркевич народився 1941 року у Львові в родині співаків, членів Львівської хорової капелі „Трембіта". Після закінчення середньої загальної і музичної освіти у Львові, Юрій був прийнятий в 1960 р. до консерваторії у Москві, де впродовж восьми років (п'ять років у консерваторії і три роки в аспірантурі) студіював під керівництвом світової слави скрипаля Д. Ойстраха. У тій же консерваторії у Москві студіювала від 1960 року у того ж професора Д. Ойстраха дружина Юрія Дана, уроджена Литви, яка разом з Юрієм закінчила студії гри на скрипці в 1967 році.

Проф. Д. Ойстрах дав Юрієві Мазуркевичу таку оцінку його таланту: „...блискучі віртуозні якості, глибока музичність, милозвучний тон, впевнене володіння собою на сцені, великий і різноманітний репертуар, надзвичайна дисциплінованість і відповідальність у праці". Про Дану Мазуркевич проф. Д. Ойстрах писав: „Дана є прекрасна і зріла скрипалька, в той же час вона різносторонній музикант, дуже працелюбна і талановита".

Юрій Мазуркевич виступав у трьох міжнародних конкурсах скрипалів, в Гельсінках 1962 р., в Мюнхені 1966 р. та в Монтреалі 1969 р., і на всіх трьох конкурсах здобув високе відзначення лавреата. В 1969 р. отримав також звання Заслуженого Артиста України. Дана Мазуркевич теж брала участь у двох міжнародніх курсах скрипалів, у Ляйпцігу і в Букарешті, і теж була відзначена лавреатськими дипломами.

Після закінчення студій у Москві Мазуркевичі переїхали до Києва, де обоє працювали як професори Київської консерваторії, а одночасно виступали ак солісти-скрипалі в Київській філярмонії та з концертами в Україні і в цілому Совєтському Союзі. В 1971 році, коли в Україні посилилися переслідування українських діячів культури, обоє Мазуркевичі з своєю донею переїхали до батьківщини Дани сателітної Литви, де обоє працювали професорами гри на скрипці в консерваторії у солістами Литовської філяр Вильні а також обоє були монії. В 1974 р. родина Мазуркевичів отримала від литовського уряду дозвіл на виїзд до ЗСА, де Дана Мазуркевич має близьку родину. Вони переїхали спершу до Відня і Риму, де кілька разів виступали з концертами, а після того отримали від федерального уряду Канади дозвіл на поселення в Канаді. В отриманні цього дозволу допомогли їм Секретаріят СКВУ, Комітет Українців Канади і деякі українські крайові організації.

З голосів критики про виконавське мистецтво Юрія і Дани Мазуркевичів наведемо кілька уривків: „Зюддойче Цайтунг", Мюнхен, вересень 1966: — „Енергійне, впевнене і повне володіння скрипкою та смичком, соковита й чиста гра, блискуча техніка" ... „Народно дело", Варна, Болгарія, листопад 1969: — „Велика та багата нюансова різноманітність звуку, висока техніка, чиста інтонація.. „Музичне життя", Москва, вересень 1969: — „...прекрасний скрипаль з високим музичним даром та з чудовим щодо краси звуком"... Московський журнал „Совєтськая музика" писав про гру Дани Мазуркевич: — „У грі Дани ми завжди відчуваємо творчість і це збуджує особливе зацікавлення до її виконання. Для її гри характерні благородність та прекрасний художній смак".

Юрій і Дана Мазуркевичі плянують влаштувати серію концертів у Канаді та ЗСА.

СЕНАТОР ДЖЕКСОН ВИСТУПИВ В ОБОРОНІ ЮРІЯ ВІНСА

Вашингтон. — Демократичний сенатор Генрі Джексон із стейту Вашингтон 25 лютого ц. р. переслав до „Дослідного Центру для релігійних і людських прав у закритих суспільствах" листа, в якому виступив в обороні Юрія Вінса, провідного баптистського діяча групи т. зв. Ініціативників, який 31-го січня ц. р. був засуджений совєтським судом у Києві на 5 років ув'язнення і на 5 років заслання після відбуття кари в тюрмі.

У своєму листі до згаданого Дослідного Центру сенатор Джексон пише, що підносить „свій голос в справі Юрія Вінса, баптистського лідера, який терпить у совєтській тюрмі за його хоробру оборону своєї віри". Сенатор Г. Джексон заявив, що Вінс дає „натхнення його переслідуваним братам". Сенатор далі пише, що Вінсова „трагічна, але далеко не єдина недоля є смутною пригадкою, що атмосфера детанту не припинила кампанії репресій совєтського уряду проти релігійних й інтелектуальних дисидентів і меншин". Багатьом із тих — пише сенатор Джексон — яких совєтська система відмовляється толерувати, також не дозволяється виїхати туди, де вони були б щиро прийняті, а ці методи совєтських властей „суперечать міжнародному праву і також суперечать запевненням, даним урядові ЗСА на найвищому рівні".

„Право на еміграцію — заявив Джексон — протягом сторіч було спасенним останнім виходом для незлічимих жертв релігійного переслідування, багато з яких знайшли притулок в Америці і допомогли встановити цю свободу релігії, яка є частиною нашої спадщини".

„Ми мусимо виявити наше стурбовання долею Юрія Вінса та інших, які находяться в подібних примусових ситуаціях в Совєтському Союзі. І ми мусимо, особливо в цей критичний час, залишитися стійкими в нашому приреченні до принципу права на вільну еміграцію. Дуже важливим і відповідним є, щоб американський народ, який має свободи, що їх сприймає як самозрозумілі, недвозначно заявив Совєтському Союзові, що дійсний детант вимагає більшого поважання підставових людських прав".

СОВЄТСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА АНАТОЛІЯ МАРЧЕНКА

Москва. — В середу 26-го лютого КГБ, совєтська таємна поліція, арештувала відомого дисидента Анатолія Марченка, автора спогадів про ситуацію у совєтських концтаборах, опублікованих за кордонами СССР під назвою „Моє свідчення". Арештування попередив чотиригодинний обшук в домі А. Марченка в Тарусі недалеко Москви, де він проживає від часу звільнення з концтабору перед чотирома роками. У повідомленні агенства „Ройтерс" на основі даних дисидентів в Москві стверджується, що Марченка поліція обвинувачує у відмові кожного дня зголошуватися на місцеву поліційну станицю.

Як відомо Анатолій Марченко був вперше арештований в 1968 році і тоді його засуджено на ув'язнення в концтабори, де він перебув до 1971 року. В грудні минулого року Марченко заявив про свою резиґнацію із совєтського громадянства та вніс аплікацію на дозвіл на виїзд до ЗСА. У своїй заяві з цього приводу він поінформував, що йому краще відповідає статус еміґранта, як „жити у власній вітчизні без ніяких прав". Майже безпосередньо перед його арештом, він передав до совєтського еміграційного уряду всі потрібні документи до свого подання на виїздну візу з СССР. А. Марченко одружений з Ларисою Богораз.

Поширюється кампанія в обороні Мороза в пресі, радіо, афішами і телефоном

Вашингтон (КОВМ) — Комітет Оборони Валентина Мороза в березні починає всеохопну кампанію, скеровану на звернення уваги американської громадськости на справу Валентина Мороза. В цій кампанії, яка розпочинається першого березня, використовуватиметься афіші, оголошення в радіо і безкоштовний телефонічний зв'язок з бюром Комітету у Вашингтоні. Комітет також плянує оголошення в американському тижневику „Тайм" наприкінці місяця. Кількість читачів цього журналу обраховується в двадцять два мільйони.

Крім загального завдання цієї кампанії — збільшення свідомости американців щодо справ Валентина Мороза та інших українських політичних в'язнів — її конкретним завданням є вплинути на американських конгресменів і сенаторів, щоб вони підтримали і схвалили резолюції в справі Мороза, подані в обох палатах Конгресу.

Афіші з найновішою фотографією Валентина Мороза, інформаціями про нього і безкоштовним телефонним числом вашингтонського бюра Комітету Оборони, в перших днях березня будуть розіслані по містах українського поселення в Америці, до місцевих Комітетів Оборони, студентських громад та інших місцевих українських організацій.

Афіші мають такі англомовні заголовки: „Чому цей чоловік провадив голодівку 145 днів?" „Це — Валентин Мороз, український історик, який є символом всіх тих, кому відмовлено в людських правах у Совєтському Союзі".

Ті окремі українці, що бажають отримати ці афіші для розповсюдження, можуть звернутися листовно, або телефонічно до бюра Комітету: Kommittee for the Defense of Valentyn Moroz, P.O.Box 40121, Palisades Station, Washington, D. C. 20016 (Telephone: (202) 726-6532).

У ХОРВАТІЇ ВІДБУВСЯ СУД НАД ГРУПОЮ НАЦІОНАЛІСТІВ

Задар (Хорватія). — Київська газета „Сільські Вісті" з 20-го лютого ц.р. повідомила, що в місті Задарі (Хорватія) закінчився суд над групою „усташських диверсантів і терористів — членів нелегальної націоналістичної організації. Підсудні — пише газета — мали тісні зв'язки з екстремістськими емігрантськими елементами в ряді західних країн, одержували від них гроші і зброю". В цьому ж повідомленні говориться, що „за злочинну діяльність" 15-х обвинувачених засуджено на довготермінові речинці ув'язнення із суворим режимом.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Боже, благослови Америку!

Більшість таких американсько - етнічних організацій, як Український Народний Союз, прийняли за свій гимн відому патріотичну пісню: „Боже, благослови Америку, мій дім, солодкий дім!" та її співом закінчують всі свої збори і наради. Це має свою глибоку причину. Ніхто бо так не може оцінити Америки та її вольностей і можливостей, як і всієї благословенної системи, як ті скитальці-імігранти, які не тільки жили в нужді, але й зазнавали всіляких жорстокостей і переслідувань перед приїздом до Америки.

Правда, „стара біда" часто забувається. Також і між нашими поселенцями напевно знайдуться такі, які колись у чужій в'язниці чи на засланні, опісля в скитальських таборах мріяли, як про найбільше щастя їхнього життя дістатись та поселитись в Америці, цій справжній країні волі та необмежених можливостей, з яких кожний, хто тільки бажає і вміє, може повними пригорщами користати. Проте, скільки то висловлюється невдоволень, докорів, обвинувачень, навіть лайки, не кажучи вже про байдужість до проблем і потреб країни. Ситуацію дотепно схарактеризував свого часу один з „етнічних" фейлетоністів, написавши: „Америко, Америко! Ти як рідна мати: кого приймеш, зразу ж і приголубиш — чорт би тебе взяв!"

Приходить це все на думку у зв'язку з якоюсь дивною і незрозумілою оспалістю та байдужістю, з якою ми досі ставились до заповіджених і плянованих святкувань 200-річчя Американської Незалежности в 1976-му році, як і майже цілком іґнороване 100-річчя українського поселення в цій країні. Коли мова про 200-річчя Американської Незалежности, то наше початкове зацікавлення цими роковинами чомусь аж занадто зв'язувано з надіями на можливість одержання федеральних фондів, і в міру зменшування таких можливостей, зменшувалось і зацікавлення.

Зміна на краще в цій ситуації почалася від наших місцевих громад, зокрема таких, як Філядельфія чи Детройт. Тепер можна мати оправдану надію, що скликані на сьогодні Конґресовим Комітетом Америки крайові наради центральних організацій і установ оформлять найбільш репрезентативний Український Крайовий Комітет 200-річчя Американської Незалежности та що цей Комітет своєю ініціятивою і плянуванням та при найтіснішій співпраці з усіми крайовими і місцевими установами, подбає і запевнить нашу видатну участь у святкуваннях 200-річчя Американської Незалежности власне під знаком цієї пісні-молитви: Боже, благослови Америку!

„Теорія доміно"

Останнім часом знову багато можна почути про „теорію доміно". Мова на тему цієї „теорії" поширилася у зв'язку з розвитком подій у Південносхідній Азії, зокрема у Південному В'єтнамі та Камбоджі. Заговорив про „теорію доміно" і колишній принц Камбоджі Сіганук на вигнанні у Пекіні, заповідаючи „скору і остаточну" перемогу повстанців та ліквідацію підтримуваного американцями маршала Лон Ноля, президента Камбоджі.

Кожен, хто знайомий з „теорією доміно" знає, що йдеться тут про такий уклад ситуації, при якій зрушення якоїсь однієї складової частини звичайно допроваджує до розвалу цілости. Коли ж принц Сіганук говорив про „теорію доміно" у відношенні до Південносхідньої Азії, то він мав на увазі те, що з хвилиною перемоги комуністичних повстанців у Камбоджі і повалення режиму Лон Ноля, провалиться дуже делікатна рівновага сил, яка заіснувала там після підписання відомого перемир'я щодо Південного В'єтнаму в січні 1973 року.

Як відомо, безпосередньо після підписання паризької угоди про „мир з честю" у Південному В'єтнамі державний секретар ЗСА Г. Кіссінджер заявив, що тепер „очікуємо припинення збройних дій в Камбоджі". Від цього часу минає другий рік, але не тільки в Камбоджі немає миру, а сама Камбоджа є напередодні захоплення комуністами. У не меншій складній ситуації є Південний В'єтнам. Таким чином, заява принца Сіганука, мовляв, за Камбоджею прийде черга на Південний В'єтнам, Ляос, Південну Корею, Тайван і Філіппіни, при наявності такого розвитку ситуації набирає щораз реальніших виглядів і грозить провалом усієї американської далекосхідньої політики.

В той сам час, коли в ЗСА ведеться дискусія, чи дати ще якусь допомогу Камбоджі і Південному В'єтнамові, комуністичні війська у цих країнах, маючи велетенську військову і технічну допомогу і СССР і Китаю, готуються до того, щоб завдати смертельного удару своїм політичним противникам у цих країнах, а посередньо — З'єднаним Стейтам, з допомогою яких антикомуністичні сили могли ставити успішний спротив комуністичній перевазі.

На основі всіх даних під теперішню пору можна зробити висновок, що комуністичні сили у Південносхідній Азії є напередодні великої перемоги. На це склалося багато причин, але однією з них, і то найважливішою, є таки політика ЗСА, уряд яких ніколи не міг рішитися на такі почини, які допровадили б до виразного рішення.

Це в однаковій мірі стосується і самої військової допомоги окремим країнам, яка не мала визначеної виразної мети, а також відношення до антикомуністичних урядів, беручи до уваги той факт, що на американську підтримку в окремих країнах могли розраховувати тільки такі сили, які ніколи не могли здобути собі підтримки широких народних мас. Практичним наслідком такого стану є те, що без уваги на поставу американських урядових чинників сьогодні, розгортання подій на основі „теорії доміно" у Південносхідній Азії вже не можна завернути, хіба тільки дещо сповільнити.

ДОПОВІДЬ ПРОФЕСОРА ЯРОСЛАВА БІЛИНСЬКОГО В КОЛЮМБІЇ

Ню Йорк. — Колюмбійський університет, департамент советських національностевих проблем, інформує, що тут в четвер, 6-го березня ц.р о год. 6-й по полудні в залі відділу міжнародних справ при 420 Вест 118-та вулиця д-р Ярослав Білинський професор політичних наук у Делеварському університеті, доповідатиме на тему: „Національностева політика за Хрущова і Брежнєва та неросійська еліта".

М. Сосновський

МАО, ПОЛІТИКА „ЛЮДОНЕНАВИСНИЦТВА" І СССР

1

Досить довго советські офіційні чинники не займали становища до відбутого в першій половині січня цього року Всекитайського Національного Конґресу (Всекитайського Зібрання Народних Представників), на якому було схвалено нову китайську конституцію і програму уряду на найближчі роки, а також покликано новий уряд. Щойно 22-го лютого на сторінках офіційного органу ЦК КПСС „Правда" появилася довга редакційна стаття „Врозріз з корінними інтересами народів". У цій статті ми маємо, з одного боку, навіть досить гостру критику китайського комуністичного режиму і його політики, а з другого — поновне ствердження советсько - російських позицій у конфлікті з Китаєм.

В саму критику китайського режиму і його політики „Правда" не внесла нічого нового. В статті маємо радше своєрідне реасумування закидів, роблених советською стороною упродовж років, з деяким тільки „усучасненням" у тому сенсі, що наводяться новіші факти, зглядно старі закиди і обвинувачення подається вже в контексті найновіших китайських постанов. Цікавішими є советські висновки, зокрема вимоги до Китаю, щоб він врешті виступив з „конструктивними" пропозиціями полагодження советсько - китайського конфлікту.

Советська критика пекінського режиму має характер різкої розправи, при чому вихідною позицією для неї є протиставлення між нібито „антинародним курсом Пекіну" на міжнародній арені і „політикою миру", та „заходами" забезпечити свободу і безпеку народів з боку Советського Союзу, враховуючи спротив „аґресивних, реакційних сил", які обстоюють імперіялізм і неоколоніялізм.

„У цьому історичному протиборстві маоїстське керівництво стало по стороні аґресивних імперіялістичних кіл", — пише „Правда" і додає, що, зрадивши революційні принципи..., група Мао Тсе-тунґа у своїй політиці керується геґемоністськими, експансіоністськими стремліннями". Така політика Пекіну провадить тільки до „загострення міжнародної обстановки", твердить „Правда", осуджуючи „людоненависницьку" ідею Мао" щодо „позитивного" характеру нового світового атомового конфлікту, мовляв, в китайському розумінні такий конфлікт принесе руїну і загибель капіталізмові, а з найжахливішої навіть катастрофи переможним вийде Китай і його система.

Особливо гостро зареаґувала „Правда" на обвинувачення Советського Союзу в „соціял - імперіялізмі". Цей „наклепницький ярлик" Пекін видвигнув тому, щоб „наставити проти нашої вітчизни китайський і інші народи, — пише „Правда", — підкреслюючи, що „в останній час пропаґанда Пекіна зокрема вправляється у злісних вигадках на адресу советського народу, нашої Комуністичної партії". Про те, що не СССР, а китайський комуністичний провід не хоче погодження, с в і д ч и т ь те, — пише „Правда", — що Чжоу Ен-лай на конґресі заявив про „довготривалість" спору у „принципових (тобто ідеологічних) питаннях" між СССР і Китаєм і що тільки домовлення можливе на рівні міждержавному, між урядами СССР і Китаю, а не на міжпартійному.

„Правда" оспорює претенсії Мао й усього китайського комуністичного керівництва бути справжнім речником „несплямленої" комуністичної ідеології, „справжнього соціялізму". Все це „лицемірні проклямації", заявляє советська газета, бо насправді „група Мао веде підривну роботу проти соціялістичної с п і дружности".

Окрему увагу звертає „Правда" на те, що Китай намагається забезпечитися союзами з усіми тими державами і бльоками, які займають антисоветські позиції, в тому з НАТО, і тими елементами в окремих країнах, які поборюють політику відпруження" у світі. „Всяко піддержуючи капіталістичний ,Спільний ринок' ", Пекін веде пропаґандивну війну проти РЕВ (Ради Економічної Взаємодопомоги). Маоїстська верхівка активно піддержує аґресивний бльок НАТО, добиваючися того, щоб... охопити країни Варшавського пакту у ,китайсько - европейські кліщі'. Прямим викликом для інтересів світового соціялізму є схвалення офіційними представниками КНР (Китайської Народної Республіки) маячних задумів західньонімецьких реваншистів проковтнути НДР (Східню Німеччину) і відірвати західні землі Польщі, переглянути висліди Другої світової війни".

У з'язку з цим „Правда" інформує про те, що „зараз же після сесії ВЗНП (Всекитайського Зібрання Народних Представників) в Пекіні була зорганізована помпезна зустріч для висланника польських еміґраційних покидьків". Правдоподібно, мова йде тут про якісь розмови в Пекіні представника польського еміґраційного уряду, — про що досі ніде не було ніяких публічних інформацій.

З'ясувавши в такий спосіб китайські „геґемоністичні амбіції", „Правда" робить керівництву Китайської компартії прямий закид в тому, що „Мао і його група пішли на відкриті розкольницькі дії проти комуністичних і робітничих (тобто прокомуністичних) партій, насаджування у противагу їм маоїстських групок, намагаючись з допомогою всякого роду авантюристів і ренеґатів дезорієнтувати і використовувати у своїх цілях недосвідчені в політиці суспільні верстви, зокрема молодь". Таким чином, робить висновок „Правда", — „політика Пекіну щодо світового соціялізму, міжнародного комуністичного робітничого руху є глибоко ворожою. Це є пряма допомога антикомунізмові".

Китай не кваліфікується на лідера „третього світу"

Окремий розділ у протикитайській статті „Правди" присвячений тому, щоб „доказати", що всякі претенсії Китаю стати у проводі т. зв. третього світу не мають ніяких підстав і що насправді Пекін веде політику шкідливу для країн „третього світу". У той час, коли ці країни і економічно недорозвинені народи, як пише „Правда", ведуть непохитну боротьбу з імперіялізмом і імперіялістичною аґресією та неоколоніялізмом західніх індустріяльних держав, коли у такій ситуації для них конечністю є розбудовувати „антиімперіялістичну єдність", комуністичний нібито Китай хоче використати ці народи і країни як „засіб для реалізації його велика - державно - шовіністичних задумів".

Советські чинники через „Правду" закидають Пекінові і ставлять це перед очі урядів країн „третього світу, що йдеться тут про „зрадницьку" і „шкідливу" діяльність з великою небезпекою для цих країн. У цьому випадку Пекін веде „дволичну політику" і є „прямим помічником імперіялізму і неоколоніялізму". Мало того, всюди там, де це для Пекіну тільки можливо, він втручається „у внутрішні справи цих держав, стосує там „методи натиску і шантажу", а навіть не гребує політикою експансії щодо сусідніх з Китаєм країн. (Закінчення буде)

„УКРАЇНСЬКИЙ СВІТОГЛЯД" В РАДІОПРОГРАМІ СІТОН ГОЛЛ УНІВЕРСИТЕТУ

Савт Орендж. — Кожної неділі о год. 6-ій вечора із станції WSOU на хвилях 89.5 FM, заходом Українського Студентського Клюбу при Сітон Голл університеті надається радіо-програма „Український світогляд". Цієї неділі 2-го лютого матимуть інтерв'ю із співачкою Ганною Колесник, студентки цього університету і членки Клюбу Зірка Стебельська і Христя Коленська.

Роман С. Голіят

ВАРТІСНА ПУБЛІКАЦІЯ

Автор у вступі до цієї праці стверджує, що до написання за його словами „хроніки" про стару батьківщину Галичину спонукала його туга за місцем його народження Бекерсдорфом. Він виконав свій довг супроти молодшого покоління, щоб вони знали „як ми туди потрапили і як ми там жили".

Автор впроваджує читача в початки історії України, згадує про монгольські походи на Україну, війни з турками, заторкує історію Польщі до років, в яких почалася німецька колонізація Галичини.

Свою працю він підсилив архівними документами, мапами й світлинами з минулого Бекерсдорфу. На підставі архіву у Відні (стор. 34) читаємо: (в книзі „Дас Дойчтум ін Галіцієн", Лемберг 1914, подано, що:) „В повіті Підгаєцькому, Бекерсдорф, почта Новосілка, біля Підгаєць. Самостійно відокремлене німецьке поселення Бекерсдорф оформилося в роках 1782 - 1784. Колоністи походять з Надренії - Пфальц. Назва цієї громади походить від землевласниці Юстини Бекерської (Бекер), з ласки якої засновано два німецькі поселення — Бекерсдорф і Юстинівку, одначе, німці поселилися тільки в Бекерсдорфі, тоді коли Юстинівка була заселена русинами й поляками. Бекерсдорф мав в той час 50 номерів із 28-йохами поля, а ціла громада отримала 200 йохів пасовиська, 25-йохів громадської сіножаті і кілька йохів орного поля. За це кожний з колоністів мусів працювати в сезоні жнив 6 днів для землевласника й мусів відвезти 2 вози збіжжя на продаж до Львова без ніякої винагороди. В 1914-му році ця колонія мала 510 німців і 12 русинів."

Губер стверджує, що „так розположений Бекерсдорф, цілком ізольований, як німецький мовний острів в середині української території, яка була під польською адміністрацією. Католики з Пфальцу, окружені українцями, греко-уніятами" (сторінка 30).

В е л и к і землевласники спроваджували колоністів на підставі розпорядку (закону) австрійської цісареви Марії Тереси і цісаря Франца Иосифа II-го.

У 1772 році в Східній Галичині було 2,600 мешканців, а 1916 року — 8,025,625, з того: 3,132,541 русинів (українців), 2,111,680 поляків, 64,543 німців. Жиди за своєю матірною мовою були приділені до поляків або німців.

Губер поділив свою „хроніку" на 14 частин, в кожній зокрема обговорює життя і побут німецьких колоністів в Бекерсдорфі. Коли в транслітерації довколишніх сіл забракло йому старої австрійської, чи то польської назв сіл, то він послуговується українськими, а саме: „Камінна гора", „Могила". Столицю Західньої України Львів (Лемберґ) він називає „другим Віднем".

Він накреслив мапу Бекерсдорфу, подаючи на ній поіменний список усіх тодішніх мешканців цієї колонії, і їхнє загосподарювання. Він твердить, що „такої чистої і доброї води сьогодні більше немає, як була в Бекерсдорфі. Говорилося, що та вода приходить з Карпат." (стор. 103). Автор похвально висловлюється про місцеве українське населення, про українські самостійницькі аспірації, розвиток українсько кооперації. Він уважає, що Бекерсдорф був однією з чисто католицьких взірцевих громад.

Коли в 1939 році Західню Україну окупували большевики, то за умовою з 16-го листопада 1939 року між Німеччиною і СССР усі родини т. зв. фольксдойчерів) мали голошуватися до німецьких комісій для повороту до Райху. Губер оповідає, як 9-го січня 1940 року він з багатьма іншими односельчанами покидав ту землю, на якій на протязі 150 років проживали його діди, родичі й він там родився. Коли валка переїздила через сусіднє село Новосілку, то українське населення плакало й говорило: „коли немає господарів не треба дідів." (стор. 186)

Свою епопею ісходу Губер переповідає з жалем. Приїхавши до Німеччини, тамошні німці були для них чужими. Його батько говорив йому, що тут ніхто не здоровкається так, як колись на Бекерсдорфі — „Слава Ісусу Христу". Його батько помер у Німеччині, а 72-літня мати померла в дорозі, як вони в 1945 році втікали від большевиків на Захід.

Читаючи ці спогади Губера, знаходимо в його праці багато місць, які ідентичні з переживаннями й епопеєю українських скитальців.

Губер цікавиться своїм місцем уродження по нинішній день. При кінці книжки він згадує, що він отримав в 1973 році листа від приятеля із Новосілки, в якому згадується, що з колишньої німецької колонії в Бекерсдорфі большевики зробили колгосп. Залишився лише костел.

Автор закінчує свою „хроніку" списком і адресами колишніх мешканців Бекерсдорфу, які під цю пору живуть в різних країнах, влючно з Польщею.

Працею Губера про Бекерсдорф повинні зацікавитися колишні мешканці Бережанщини і Підгаєччини, бо там багато цікавого джерельного матеріялу про наші рідні сторони.

* Peter Huber. Bekersdorf (eine deutsche Kolonie in Galizien). Muenchen 1974.

З НАШИХ БУДНІВ

ЛИСТ АВТОРОВІ

Приємно почути чи довідатись, що шановні читачі відгукуються час від часу на мої писання, а то й шлють листи до Редакції чи просто самому авторові. Так недавно відгукнувся, спасибі йому, один земляк з Пенсильвенії, саме на фейлетон „Будьмо готові", що стосувався підготови нашої участи в святкуваннях 200-річчя Америки.

„Дуже до речі Ви написали, що треба нам бути готовими до цих славних ювілеїв, — пише дорогий земляк, — але єсть основна передумова нашої в них участи: треба до цього ювілейного, 1976-го року якось щасливо докалатати! А такому сеньйорові як я, що двигає на плечах восьмий хрестик, ніхто не дасть ґарантії, що він дочекає тієї радісної хвилини, коли українці пришпилятимуть свою зірку до зоряно - смугастого прапору... Все ж таки, хочу поділитись з Вами моїм, так би мовити, задушевним бажанням, що, саме, ми, українці, повинні показати на такому величавому Святі: треба зробити тоді з'їзд всіх наших хорів, з цілої Америки, і влаштувати під Статуєю Свободи концерт української пісні! Ви собі уявляєте таку небуденну подію?.. Якби так до такого концерту стало дві тисячі співаків, а солістка Рената Бабак, в полтавському строю, на самому фронті?.."

В цьому місці земляк з Пенсильвенії зробив невеличку, сказавши по - вченому, дигресію, а по-нашому „Ютерн", і полинув думками в минуле. Він пригадав собі незабутнє свято українських хорів, що відбулося у Львові, в 1943-му році, для відзначення 100-річчя з дня народження Батька української музики, Миколи Лисенка. З'їхалось тоді на це свято понад три тисячі співаків з „Дистрикту Галичина", а першу нагороду в категорії головчих хорів здобув „мужеський", як тоді писали, хор зі села Печиніжина, Коломийського повіту, під диригентурою місцевої учительки, Анни Когут, „... такої маленької та щупленької, — пригадує земляк, — а яку дисципліну вона тримала з тими хлопцями, як ведмеді!"

Далі автор листа робить цікаву суґестію: „А що, якби таким збірним хором під Статуєю Свободи задириґувала якась файна дівчина, чи молодиця?" І запитує мене, чи не знаю відповідної кандидатки. Я відписав дорогому землякові, що мої знайомства в цій царині обмежені, що я особисто бачив лише „в акції" колишню диригентку „Молодої Думки", Яру Кекиш. Також знаю, що у Філядельфії дириґує одним з церковних хорів визначна акторка, Віра Левицька, яка недавно відзначала 40-річчя своєї праці на сцені. Можливо, що до славних ювілеїв Американської Незалежности вибере свободу ще якась землячка - диригент з України, — чого дай нам, Боже, в цьому Році Української Жінки, щасливо діждатися!

Ікер

Репортаж Леоніда Полтави

АТЛЯНТИК СИТІ

(2)

—Чи район відбудови, оці 80 акрів, є власністю міста?

Так, вони є власністю Атлянтик Сиці, але кожна парцеля може бути від завтра вашою власністю. Місто потім буде тільки узгоджувати з власниками загальний плян, для найкращої розбудови цього відновленого району.

—Чи була б змога збудувати тут церкву?

—Чому ж ні? Таку, яку ви тільки забажаєте.

—Маємо в пляні будову церкви св. Отця, — зазначає д-р И. Ваць, — майже над самим океаном. Але покищо йдеться про найважливіше: треба не випустити з рук великої нагоди. Розкажіть нашим читачам про ці 80 акрів у Атлянтик Сиці.

Тому й цей репортаж.

У кінці розмови екзекутивний директор у справах розбудови міста п. Давні підтвердив, що він із задоволенням приймає проєкт розбудови нової міської дільниці на 80 акрах, вироблений д-ром И. Вацем. Переговори в цій справі тривали з кінця минулого року. Тепер залишається діяти. Звичайно, одна людина, навіть із великим плянувально - будівельним досвідом д-ра И. Ваця, багато сама не вдіє. Тут треба гурту, треба громади, загального рішення, швидкої дії і стрімкої праці. Саме цього й очікує місто, вірніше — саме на це й дає свою велику нагоду.

АТЛЯНТИК СИТІ — ЦІКАВЕ МІСТО

Відомий журналіст і громадський діяч п. Роман Антонович віддавна з родиною живе в цьому місті. Хто краще, як не він, може розповісти про його прикмети й особливості?

—Це велика тема, бо й місто не мале. Шкодую, що тут покищо так мало українців. У Атлянтик Сиці щороку бувають мільйони відвідувачів, і з усіх оглядів нам треба б тут бути, від економічних до політичних і культурних „резонів".

—Чи це місто живе тільки „сезоновим життям", себто влітку?

—О, ні! Воно рухливе й цікаве впродовж року. Ну, для прикладу... За тиждень перед Великоднем тут відбувається велика імпреза на тему „Найкраще зодягнені жінка і мужчина", імпреза з нагородами, на неї з'їзджаються не лише американці, а й люди з багатьох країн світу. Два рази річно відбуваються тут великі виставки образотворчого мистецтва. У кожній беруть участь 350-400 мистців-малярів з усієї Америки. Вони виставляють на „бордвоку", — місце прогулянок над морем, крите деревом, — свої образи. Багато людей купують, бо це ж особлива нагода вибрати щось, що якраз до можливостей і уподобань. Є також жюрі. Два рази українці тут здобули перші нагороди: подорож до Парижу та два тижні безкоштовного перебування в столиці Франції для вивчення мистецьких здобутків Европи, ознайомлення з мистецькими сучасними напрямками в малярстві, відвидин Лювру й ін. мистецьких центрів. Одно прізвище нагородженого українського мистця пригадує — пан Сибірний. Він працює як артист-маляр у Асошієйтед Пресс, думаю, що в Ню Йорку (я про нього писав у „Свободі"). Іншого прізвища не пригадую, але назагал українські мистці чомусь беруть малу участь у цих великих виставках, втрачаючи великі нагоди. Всі мистці можуть брати участь.

—Перекажу про це маестрові Михайлові Черешньовському, для наших мистців.

—Другу нагороду здобув молодий маляр з українським презвищем. Він сам уже не знав, якого він роду, аж я йому вияснив. Далі: тут існує рухлива концертова організація — „Атлантик Ситі Перформенс Артс Сентер". Вона влаштовує різного роду концерти. Я робив заходи, щоб сюди прибула наша славна солістка Ганна Колесник. На жаль, вона тоді була зайнята, мала концертові виступи в Канаді. Українські музики, співаки, хори, танцювальні ансамблі можуть мати в Атлянтик Сиці великі нагоди.

—Чи дозволите дати зацікавленим вашу адресу, для контакту?

—Звичайно, прошу. Я веду тут крамницю з різними напоями, до речі, маю навіть „Оксану" — так звуться різні лікери, їх продукують на моє замовлення. Наша адреса для зацікавлених, — ні, не так у лікерах, як багатьох інших важливих справах в Атлянтик Сиці, така:

Mr. Roman Antonovych
1314 Atlantic Ave.
Atlantic City, N. J. 08401

—До Атлянтик Сиці вже приїздили кілька українських мистецьких груп. Зверталось до мене, допомагав, навіть продаю їм квитки, як для групи „Чайка", на 1-2 доляри дешевше, звичайно.

—Чи ваша крамниця в центрі міста?

—Так, у самому центрі. Ось там — „сиці гол" — міська управа, а ми на одній із головних маґістралей міста, в центрі. До Атлянтик Сиці на виступи приїздять з усього світу ансамблі, хори, оркестри. Недавно був тут Віденський Хор. Тут також відбуваються славні авто й мотоциклеві перегони. Як напевно знаєте з телевізії та преси, тут щороку вибирають „Міс Америку" — тоді вулицями заледве можна пройти... а це важлива риса міста, коли думати про „бизнес". Найбільша конвенційна заля в Америці — є тут, а по ній друга — в Чикаґо.

Про славні „бордвоки" не треба й говорити. Прохід над океаном увечорі, або при лагідному літньому чи осінньому сонці — казковий, а океанське повітря — це здоров'я. Для аматорів рибальства в Атлянтик Сиці й околицях є багато рибальських човнів і кораблів, може плисти на увесь день.

—Композитор Юрій Оранський сюди постійно приїздить із Філядельфії.

Знаю його, ми приятелюємо, — підхоплює п. Роман Антонович, невисокий, міцно збитий, „круто замішаний" чоловік, повний невичерпної енерґії, з гострим журналістичним оком. — Виїзд на рибу на увесь день у океані коштує 6 долярів. Що тут дорого коштує, так це приміщення в готелях і мотелях.

CALENDAR OF BICENTENNIAL EVENTS — NEW YORK, BOSTON, PHILADELPHIA, WASHINGTON, D.C.

NEW YORK CITY BICENTENNIAL CALENDAR OF EVENTS

Concerts at National Historic Landmarks — American Landmark Festivals, every week through 1975.
200 Years of American Clothes — Preview — February 5-9, 1975.
International Salute: Poland Today — Hall of Science of the City of New York, February 9-May 29, 1975.
Science and Man — Hall of Science of the City of New York, April-May, 1975.
Brooklyn Children's Museum Opening — continuous exhibition of significant programs of children during 1975-1976.
Colonial Coinage Exhibit and Conference — American Numismatic Society, spring 1975-1976.
A Tribute to the American Genius: Drawing of Benjamin West — Pierpont Morgan Library, April 24-July 31, 1975.
Two Centuries of Plant Exploration in the Western Hemisphere — New York Botanical Garden, May 1975.

International Salute — Ninth Avenue Association, May 1975.
Colonial Money — Chase Manhattan Bank Numismatic Syngraphic Collection, May 1975.
A Tribute to the American Genius: 20th Century American Music Concerts — a review of electronic music, Composers & Choreographers Theatre Inc., May 12-19, 1975.
300 Years of Forms in American Metal Holloware — Finch College Museum of Art, spring 1975.
Bronx Bicentennial Celebration — Colonial crafts, musicals, road race, and art exhibits; The Bronx County Historical Society, May 18, 1975.

Historical Walking Tour — The Bronx County Historical Society, week of May 18, 1975.
New York City Official Bicentennial Opening — May 22-29, 1975. A Bicentennial sampler commemorating the calling of the Provincial Congress in 1775, with arts workshops, music, dance, and theater programs, exhibitions, youth conference, historic house weekend, parades and festivals. Some examples include: Two Plays about the Revolution: Inn Trouble and another to be chosen — Lexington Troopers.
McGown's Pass in the Revolution — walking tour, Museum of the City of New York.
Celebration Saluting the Bicentennial — a parade and celebration in an open plaza area, Off-Off Broadway Alliance.
Crafts Revisited — printmaking workshop, sponsored by The Printmaking Workshop.
Spirit of '76 — exhibit of times from the 1876 centennial, police memorabilia, and a collection of sheet music with illustrated patriotic themes, New York City Police Department Museum.
A Salute to the Bicentennial — Washington Square Outdoor Art Exhibit.
Aeronautical Exploration: 7-Up to Mars — City Center's Young People's Theatre, spring and summer 1975.
A Tribute to the American Genius — four exhibits, New York Historical Society: Fourteen Photographers Look at New York; The Colonial Silversmith — New York Silver, 1666-1776; The Cabinetmaker of the New York Area; John Pintard and His Society.
A Tribute to the American Genius: Celebration of Alfred Stieglitz — American Place Theatre.
A Tribute to the American Genius: Members of the Whitney Studio Club — Whitney Museum of Art.
International Salute: The Puerto Rican Heritage.
Staten Island Ferry American Concerts — Staten Island Council on the Arts, continuous, summer 1975.
Celebrate America — Museum of American Folk Art, summer 1975.
July 4th in Old New York — a city-wide tribute to the 199th anniversary of the signing of the Declaration of Independence.
New York's Growth, Ethnic Diversity and Historical Atlas — American Geographical Society, July 1975.
History of American Film — film showings and exhibitions, with historical and critical commentary to be published at finish of the series, Museum of Modern Art, July 1975.
The American Genius: John Peter Zenger Festival (Tribute to Colonial Printer) — New York City Group, National Park Service, August 1-4, 1975.
Leon Kirschner's "Henderson the Rain King" and Alberto Ginastera's "Barabbas" — performances of two newly commissioned operas, New York City Opera Company, fall 1975.

International Salute: 200 Years of the West Indian Experience — West Indian American Day Association, Labor Day Weekend, August 29-September 1, 1975.
200th Anniversary of Montgomery Expedition — memorial observation, Irish-American Committee, September 29, 1975.
Bicentennial Cup Yacht Race — South Street Seaport, October 1975.
Botanical Bicentennial — New York Parks Flower Show, October 1975.

For further information please contact:
New York City Bicentennial Corporation
P.O. Box 1976
F.D.R. Station
New York, N.Y. 10022
(212) 490-8560.

PHILADELPHIA '76 CALENDAR OF EVENTS

First Continental Congress Commemoration — Independence Mall, September 8-October 24, 1975.
dependence Mall, September 8-October 24, 1974.
Historical Tours — 1974-1976.
Philadelphia Festival '75 and '76 — performances, events, public art; Greater Philadelphia Cultural Alliance, April-May, 1975, and April 22-June 30, 1976.
Second Continental Congress Commemorative Program — Independence Mall, May 1975.
Benjamin Franklin: Ideas and Images; Mirrors of America — exhibits at the Franklin Institute, 1976.
Birth of a Nation — a multi-institutional exhibit, 1976.
Evolution and Revolution: Changing Views of the Natural Sciences, 1776-1976 — exhibits, lectures, films at the Academy of Natural Sciences, 1976.
Special Man and Environment exhibit, June-December, 1976.
Cultural Heritage of Peoples of Philadelphia; Reinstallation of the American Collections; American Arts;
Philadelphia Achievement — exhibits at Philadelphia Museum of Art, 1976.
Mummer's Museum — 1976.

200 Years of Medical Science — exhibits, films, lectures, sponsored by many local institutions, 1976.
Shubert Theater Performing Arts Center — 1976.
Philadelphia Naval Base Bicentennial Programs — on the Waterfront, 1976.
World Sculpture Garden — Fairmount Park, 1976.
Congress on Freedom — conference by American Philosophical Society, 1976.
10,000 Trees (refurbishment of Fairmount Park and other public spaces); Tree Film (educational programs); Horticultural Symposium (once a month) — sponsored by Pennsylvania Horticultural Society, 1976.
Conference on Religious Liberty — Religious Society of Friends, January-July, 1976.
War or Peace: Has Mankind a Choice? — conference by University Museum, January 1976.
Women's Center — April-October, 1976.
Bicentennial Folk Festival — ethnic crafts, art, music, dance throughout Philadelphia; Nationalities Service Center, April 23-28, 1976.
Independence Mall Events — every day, April-October, 1976.
Living History Exhibit — multimedia presentation on American life, The Living History Center, April-December, 1976.
Joint Symposium of the Academy of Natural Sciences and The Royal Society of London — May 1976.
Save Our Species — traveling film presentation, Philadelphia Zoological Gardens, May-September, 1976.
Weekend Summer Festivals — ethnic festivals on the Parkway, May-August, 1976.

Christ Church Multi-Media Presentation — Christ Church, May-October, 1976.
Afro-American History — films, live performances, events highlighting the black experience in America, May-October, 1976.
History of American Labor — seminars and presentations, May-October, 1976.

(Continued on p. 4)

Повідомляємо Друзів і Знайомих, що в суботу, 22-го лютого 1975 року, у Вінніпезі, Канада, померла на 91-му році життя

КАТЕРИНА АНТОНОВИЧ

малярка, педагог, письменниця і громадська діячка.

ПОХОРОН відбувся 25-го лютого 1975 р. на православному цвинтарі Глен Іден у Вінніпезі, Канада.

Дочка — МАРИНА РУДНИЦЬКА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
син — МАРКО АНТОНОВИЧ з дружиною МИРОСЛАВОЮ
невістка — ГЕЛЕНА АНТОНОВИЧ
Небога — НАТАЛЯ РУСОВА
Внуки — РАЇНА ВОЛЬСС з чоловіком
ЖДАН з дружиною
та ІНКА РУДНИЦЬКІ
ЛЮБА ЖЕРОВ з чоловіком
АЛЛА та ДМИТРО АНТОНОВИЧІ
Правнук — ДАРОМИР РУДНИЦЬКИЙ
та ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 26-го лютого 1975 року відійшла у Вічність Найдорожча ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.
МАРІЯ МАЛИНОВСЬКА з ФЕНИКІВ

У великому смутку:
МУЖ з ДОНЬКОЮ
БАТЬКО, СЕСТРА
Ближча і дальша Родина

В пам'ять моєї Дорогої і Незабутньої СЕСТРИ
бл. п. Анни Вінтоняк
зложила

на пресфонд „Свободи"	$10.00
на сироти в Бразилії при Коледжу св. Ольги в Прудентополіс	20.00

АННА ГАРКАЧ, сестра
Лорейн, Огайо

CALENDAR OF BICENTENNIAL EVENTS – NEW YORK, BOSTON, PHILADELPHIA, WASHINGTON, D.C.

(Continued from p. 3)

Germantown Festival '76 — country fairs, colonial sports, theater, pageants, games; summer 1976.
Menotti Opera Commission — Academy of Music, summer 1976.
Robin Hood Dell: Summer '76 — free performances in an open-air theater, Fairmount Park, summer 1976.
International Festival of Dance — sponsored by Temple Music-Festival, summer 1976.
International Legal Conference — Philadelphia Bar Association, summer 1976.
Festival of American Dance — sponsored by Pennsylvania Ballet Company, June 7-20, 1976.
Freedom Week '76 — special activities, displays, and presentations sponsored by the City of Philadelphia and Philadelphia '76, June 26-July 5, 1976.
Independence Day — July 4, 1976.
Operation Sail — visit of international sailing ships, July 1976.
Declaration of Interdependence 1976 — conference sponsored by Philadelphia World Affairs Council, July-August, 1976.
Philadelphia Jazz Festival — July 13-25, 1976.
Eucharistic Congress — it is hoped that the Pope will attend, sponsored by the Philadelphia Archdiocese and the Vatican, August 1-8, 1976.
Philadelphia Folk Festival — August 17-23, 1976.
Eighteenth Century Revolution in Science — conference by University of Pennsylvania, September 1976.
Philadelphia Orchestra Bicentennial Program (fall 1976); Summer Opera Festival (July 1976) — Academy of Music.

For further information please contact:

Philadelphia '76 Inc.
Suite 1700, PSFS Building
12 South 12th Street
Philadelphia, Pa. 19107
(215) 629-1776.

BOSTON 200 CALENDAR OF EVENTS — 1975

Boston Tea Party Ship and Museum — Congress St. Bridge, January 1975-1976.
Where's Boston: Visions of a City — multimedia presentation on 20th century Boston, Prudential Center, April 1975-1976.
Freedom Train — April 1-15, 1975.
Boston 200 Opening — lantern parade, re-enactment of Paul Revere's ride, Ancient and Honorable Artillery Company parade, gala ball, bell-ringing ceremony, bicycle race from Boston to Lexington, 20 exhibit openings, 2-day concert festival, running of the Boston Marathon, April 16-23, 1975.
Paul Revere's Boston: 1735-1818 — Museum of Fine Arts, April-October, 1975.
Boston and the Sea: The Age of Sail, 1775-1870 — film by the Museum of the American China Trade, at New England Aquarium, April 1975-1976.
Hancock Observatory — John Hancock Tower, April 1975-1976.
Literary Boston — 5-part exhibit at Boston Public Library, April 1975-1976.
Boston Women — traveling exhibit, opening at Jordan Marsh, April 1975-1976.
Yankee Ingenuity — exhibit at Museum of Science, April 1975-1976.
Medicine and Health Care in Boston — exhibit at Museum of Science, April 1975-1976.
Irish Festival — highlighting the Irish experience in America with music, food, crafts, April 26, 1975.
Memories of Eighteenth Century Harvard:
Benjamin Franklin — Fogg Museum, April-September, 1975.
Open Artist Studios — Institute of Contemporary Art, first Thursday of every month, April-October, 1975.
The Revolution: Where It All Began, 1760-1775 — exhibit on 18th century Boston, Quincy Market, May 1975-1976.
Jazz Week — May 1-10, 1975.
Greater Boston Kite Festival — Franklin Park, May 17, 1975.
Irish Directions — exhibit at Institute of Contemporary Art, May 19-June 14, 1975.
Mayor's Bicentennial Ball — May 24, 1975.
The Grand Exposition of Progress and Invention: Nineteenth century Boston — exhibit at First Corps of Cadets Armory, June 1975-1976.
Celebrate! — a festival of black culture, National Center of Afro-American Artists, June 1975.
200th Anniversary of the Battle of Bunker Hill — special events, parades, gala ball, June 13-15, 1975; battle re-enactment, June 17, 1975.
The Battle of Bunker Hill — multimedia presentation, Hoosac Pier, Charlestown Navy Yard, June 1975-76.
The Black Experience in Boston — Museum of Afro-American History, June 1975-1976.
Earth Festival — a celebration of the environment, June 29, 1975.
Independence Day — historical exercises, fireworks, parades, and concerts, July 4, 1975.
Fire Festival — parades, fireworks, and exhibitions by firefighters from throughout New England, July 20, 1975.
Festival of the August Moon — a celebration in Boston's Chinatown, August 10, 1975.
Water Festival — boating, water skiing, sailing, music, contests, August 17, 1975.
Columbus Day — a celebration of the discovery of America, October 13, 1975.
Thanksgiving — opening of 6-week Christmas Festival, November 20, 1975.
Boston Tea Party Re-Enactment — December 16, 1975.
Memories of Eighteenth Century Harvard: Lafayette — Fogg Museum, winter 1975.
Copley, Stuart, and West — Museum of Fine Arts, April-October, 1976.
Skowhegan's School of Painting and Sculpture: Two Decades of American Art — exhibit at Institute of Contemporary Art, summer 1976.
Memories of Eighteenth Century Harvard: Harvard Divided — Fogg Museum, summer 1976.

Many other activities are being planned for both 1975 and 1976, and will be announced when dates are finalized. For further information contact:

Boston 200
One Beacon Street
Boston, MA 02108
(617) 338-1755.

DISTRICT OF COLUMBIA BICENTENNIAL CALENDAR OF EVENTS AND ATTRACTIONS

Festival of American Folklife — a panorama of diversity in crafts, food, lively arts, custom and costume; along the shores of the Potomac for several weeks, summers 1975 and 1976.
City Celebration — arts, crafts, music, and stage shows provide an urban counterpoint to traditional county and state fairs, Columbus Day weekend, every year.
Regional Celebrations — each of Washington's nine major regions will be highlighted, spring and summer, 1975-1976.
Performing Arts — from around the city, country, and world; Kennedy Center for the Performing Arts and elsewhere, 1975-1976.
State Days — tapestry of events feature each of the 50 states, during the Bicentennial season.
Territory Days — activities feature each of the American islands, 1975-1976.
International Days — special events feature other countries' relationships with America, 1975-1976.
Ethnic Festivals and Ethnic Food Circuit — a panorama of international cusine and events, 1975-1976.
Bicentennial Concerts — to match in sound the symphony of sights and experiences that will delight the traveler, 1975-1976.
Children's Museum — a modern museum for youngsters, part of the city-wide Neighborhood Museum system, 1976.
Shakespeare 200 — a week of activities built around the Bard, Folger Shakespeare Theatre.
Historic Dramas — on-going performances will recapture the history of our country and its peoples, 1975-1976.
In support of these and many other events will be: Metro — important elements of Washington's new subway, largest in the world, will be operating.
National Visitor's Center — a hub of information, complemented by information systems (street kiosks and multilingual Junior Ambassadors), sound and light shows, printed literature.
Physical Revitalization and Beautification — wall murals, tree plantings, area redevelopment, new facilities for shoping, dining, and touring throughout the city.

There's much more, and it's covered in "Washington, D.C. — The Right Place, The Right Time." For a copy of this brochure, which is published by The District of Columbia Bicentennial Commission and Assembly, and the Mayor's Office of Bicentennial Programs, write:

Office of Bicentennial Programs
1239 G Street, N.W.
Washington, D.C. 20005
(202) 629-1251.

Energetic Youth Tackle Challenge of Bicentennial

The Bicentennial is not going to be a one-shot spectacular that goes up like a rocket and then fades away, say some toughminded students saluting the Bicentennial in a community-involvement program launched at Enrico Fermi High School in Enfield, CT.

Their idea of the Bicentennial, reflected in so many of the programs initiated around the country by America's youth, is that "we need much more than a big party on the fourth of July, 1976 — we need a continuing program to maintain the spirit of a permanent revolution dedicated to human freedom," as one student declared.

Because young people are committed to an ongoing search for lasting values and the roots of their cultural inheritance, their programs touch on an enormous expanse of the American experience.

In southeast Ohio, a sprigthly 11-member song and dance group, the Appalachian Green Parks Project, revives Appalachian folk traditions, lore, and song and dance for the mountain and city people alike in their special Bicentennial tribute. Formed by College students of the Ohio University School of theater, the Project's repertoire spans folk ballads, Black spirituals, Gospel music, and work songs.

In another program launched by 115 colleges and universities belonging to the Texas College Bicentennial Program, Inc., a collective Bicentennial observance is taking place across America. To date, 45 projects have been christened or completed by local, regional or statewide committees of administrators, faculty, students and community leaders. At Grayson County College, a six-week ecology conference was held for students and community alike. At the University of Texas in Austin, a Bicentennial course, "The Politics of Growth," was inaugurated.

Third graders in Riceville, IA, raised money for a Bicentennial mini-park by selling home-made Christmas tags and cookies.

At the Gatewood Elementary School in Oklahoma City, kindergarteners recycled 360 pounds of aluminium cans to raise money for their school Bicentennial Plaza.

Nationwide, the Boy Scouts, Girl Scouts, 4-H Clubs, have seized hold of the Bicentennial opportunity as a means of contributing to the Nation's third century. In South Dakota, 4-H members have joined a Statewide cleanup campaign. In Kansas, the 4-H Foundation is planning a series of displays directed at stimulating interest in the country's heritage and free enterprise system.

The Boy Scout's "Boy Power '76" is a four-year program to "deliver to the Nation, on its 1976 birthday anniversary, a great gift: a new generation of prepared young citizens — physically strong, mentally awake and morally straight." The Girl Scouts of the U.S.A. will celebrate the Bicentennial by identifying and honoring the great women and heroines of their own communities.

In St. Louis, students are rolling up their sleeves and working inside government, while attending high school. The Bicentennial Youth Action Program, sponsored by the Mayor's Council, is a work-study program of community activity involving internships in the community's Juvenile Courts, police department, Mayor's Office for Senior Citizens, and local television stations, among others.

For the students of Elmwood Park Memorial High School in Elmwood, N.J., the Bicentennial is a chance to explore the cultures of other nations by forming an international network of pen pals. Letters have been sent to every embassy in Washington asking for assistance in this global exchange program.

In other programs, college students are giving the fundamental documents of democracy — the Declaration of Independence, the Bill of Rights and the Constitution — a thorough going-over in a series of seminars. Young filmmakers are scouting the Nation for Bicentennial footage to celebrate the themes of America in a filmmakers grant program established by the U.S. Information Agency.